

Με την συμμετοχή του Αμφιάραου εξασφαλισμένη, ο Άδραστος δεν είχε λόγο να αναβάλει την αναχώρηση. Κάλεσε τους αρχηγούς στο παλάτι, θυσίασαν ένα ταύρο, βούτηξαν τα δάχτυλά τους στο αίμα του κι ορκίστηκαν ή να πατήσουν την Θήβα ή να πεθάνουν. Μετά, ξεκίνησαν. Στη Νεμέα, στάθηκαν κι αναζήτησαν νερό. Δεν βρήκαν. Ο αργολικός κάμπος είχε γεννήσει πολλούς μύθους γύρω από την αναζήτηση νερού στο έδαφός του, από τον καιρό ακόμα των Δαναΐδων. Αυτή την φορά, τον είχε ξεράνει ο θεός Διόνυσος στην προσπάθειά του να σώσει την πατρίδα του, Θήβα, από τους επιδρομείς.

Ο Άδραστος συνάντησε μια γυναίκα που κρατούσε στα χέρια της ένα μωρό και τη ρώτησε πού μπορούσε να βρει νερό. Η γυναίκα προθυμοποιήθηκε να τους δείξει κι άφησε το μωρό στη γη, όσο να τους οδηγήσει στην πηγή. Δεν έπρεπε να το κάνει. Το μωρό ήταν ο Οφέλτης, ο γιος του βασιλιά της Νεμέας, Λυκούργου. Ένας παλιός χρησμός απαγόρευε να ακουμπήσει το έδαφος πριν να μπορέσει να περπατήσει. Η γυναίκα έδειξε την πηγή που από τότε την είπαν Αδράστεια. Όταν όμως γύρισαν στο μωρό, το βρήκαν νεκρό καθώς το είχε μισοφάει ένα φίδι. Το σκότωσαν.

Μαθαίνοντας τι έγινε, ο βασιλιάς Λυκούργος θέλησε να σκοτώσει την δούλα τροφό. Έτρεξαν και τον εμπόδισαν ο Άδραστος, ο Τυδέας και ο Αμφιάραος. Ο τελευταίος, μάλιστα, βάπτισε το νεκρό μωρό Αρχέμορο («Αρχή του θανάτου») και είπε στους άλλους ότι ο θάνατός του ήταν θεϊκό σημάδι πως όλοι τους θα αφανιστούν. Για άλλη μια φορά, τους κάλεσε να παρατήσουν την Θήβα και να γυρίσουν στα σπίτια τους. Η εκστρατεία ήταν καταραμένη. Δεν τους έπεισε. Ακόμα και ο Λυκούργος, ο πατέρας του μωρού, ήταν εναντίον του καθώς ο Αμφιάραος, όπως έχει αναφερθεί, ήταν ο φονιάς του Πρώνακτα, πατέρα του κατά την αργεΐτικη εκδοχή.

Το μωρό θάφτηκε με τιμές και, για την περίπτωση, οργανώθηκαν αγώνες. Ήταν τα Νέμεα που καθιερώθηκε να τελούνται κάθε δυο χρόνια κι έμελλε να εξελιχθούν σε πανελλήνιους όπως και οι Ολυμπιακοί. Την ημέρα της διεξαγωγής των αγώνων, έφτασαν στην περιοχή ο Εύηνος και ο Νεβροφόνος. Τριγυρνούσαν ανά τη χώρα αναζητώντας τη μητέρα τους, Υψιπύλη, που είχε πουληθεί δούλα. Όχι μόνο νίκησαν αλλά και, από μια χρυσή κληματόβεργα που φορούσε και που ήταν το «οικόσημό» της οικογένειάς τους, αναγνώρισαν την μάνα τους στο πρόσωπο της γυναίκας που είχε γίνει αιτία να πεθάνει ο Οφέλτης. Μαθαίνοντας ο βασιλιάς, ποιαν είχε σκλάβια, την ελευθέρωσε.

Κατά τον Απολλόδωρο (III 66), νικητές στους αγώνες αναδείχτηκαν ο Άδραστος στην ιπποδρομία, ο Ετέοκλος στον δρόμο, ο Τυδέας στην πυγμαχία, ο Αμφιάραος στο άλμα και στον δίσκο, ο Λαόδοκος στο ακόντιο, ο Πολυνείκης στην πάλη και ο Παρθενοπαίος στην τοξοβολία.

(τελευταία επεξεργασία, 22 Νοεμβρίου 2021)